

מהני והכא מהני והיינו דקאמר גמרא אם אינו קדוש נשיאות חטא
למה כתבו כלומר אי משום דעבר אפילו ליתלמד דקאמר רחמנא כיון
דקדקא כתיב (ו) היימכם את חלבו(ו) ממנו כל חלב (ו) דגן (ו) מירוש ויחלבו
ודמשמע יש לו לאדם לתרום מן היפה ואם לא הביא מחלבו
פשיטא דעבר א"כ למה כתיב האי

לא שנו. היכא לאוכלת ראשונה ראשון
אלא דאמר לה צו וצו וצו. ללא גמרי
נמינה אחרונה שהיא גמר דבורו וכבר
באלו. מקבלת הראשונה לא באתה לי
הדיבור. א. הקנה לה בבורת קידושין
וכי אכלה ממדיה קא אפילו אפילו
אכלה ראשונה ראשונה מקודשת
יש בכולן שזה פרוטה: ה"ג אכל
אמר לה באלו אפי' אוכלת נמי
מקודשת: באלון ברמון באוגו. אלון
אגלג"ט בלע"ז והוא מאכל חזיר
עור ובלשון אשכנז אייכל'ן וגם בני
ארם אוכלין וזולין אותם באש כמו
ערמונים: ה"ג צו וצו אש כמו
בכולן כו' צו ונלשו ואכלתו ועוד
צו ועוד צו וכו'. והאי דלגניהו
לתי צבי דרישא ומצינעתא ותנא
במרייהו אש יש בכולן משום דצבי
כפלוגי במצינעתא צין אוכלת למנחת
דמפרש ואיל: הניחא כו'. לאו
לרבא פרכינן אלא לגיילי האי

[illegible]

בפחות משי"ט והלכיתנה צו צו
צו וימי גבי נטלתו ואלתו ועוד
צו ועוד צו ומלך אס כי באתם
מכולן שזה פרוטה מקודשת משום
דס"ל התקדשי לכל חדא קאי התקדשי
צו התקדשי צו ועוד צו התקדשי.
והך דרבי נוצחם בפ"ב במשבח
בשמיטת הזבח צין ששטן ע"מ לכולל
במר לשון ראשון הוי פיגול ומייצין
חייב להעמידה בעיקקא שמהא מצייה
לו קרקע שנקנה בכסף"ט אס אמר ליה
אמר דרך מלוה לא במלוה שיש לו עלי
כסופא לה מילפא למיסבציה. אס סמכה
מכל המנהא אלא דינר לא כספא אלא

פֶּרֶא הוּי: אִמֵּר רַב ^עהַמִּקְדָּשׁ בְּמִלּוּה אֵינָהּ
נִיתְנָה נִימָא כְּתָנָי הַמִּקְדָּשׁ בְּמִלּוּה אֵינָהּ
מְקוֹדֶשֶׁת מֵאֵי לֹא בְּהָא קְמִיפְלָגִי דְּמַר סַבְרָא מְלוּה
כִּי מְלוּה לֹא לְהִצְאָה נִיתְנָה וְתַסְבְּרָא אִימָא סִיפָא
הָאֵי אִמְרַת מְלוּה לְהִצְאָה נִיתְנָה בְּמֵאֵי קֵנִי אִמֵּר
קִים לֵה בְּמִילֵי אוּחְרֵי ^עוְהִכָּא בְּמֵאֵי עֲסָקִין כְּגוֹן שְׂאִמֵּר
הָאֵי וְנִמְצָא מִנָּה חֶסֶד דִּינָר מִרְ סַבְרָא ^עכְּסִיפָא לֵה
סַבְרָא לֹא כְּסִיפָא לֵה מִילְתָּא לְמִיתְבַּעִיָּה וְאַלּא הָא
תְּקֻדְשֵׁי לִי בְּמִנָּה וְנָתַן לֵה דִּינָר הָרִי זֶו מְקוֹדֶשֶׁת
אִמְרָה לְשִׁמְעֹתֶיהָ אִמְרֵי מִנָּה חֶסֶד דִּינָר כְּסִיפָא
מִנָּה חֶסֶד תְּשַׁעִים וְתִשְׁעִי לֹא כְּסִיפָא לֵה מִילְתָּא
הָאִמֵּר לְאַשָּׁה הַתְּקֻדְשִׁי לִי בְּפֻקְדוֹן שִׁישׁ לִי בִידֶךָ
אוּ שְׂאִבְד אִם נִשְׁתִּיר הֵימְנוּ שׁוּה פְּרוּטָה מְקוֹדֶשֶׁת
שֶׁת וּבְמִלּוּה אִף עַל פִּי שְׁלֹא נִשְׁתִּיר הֵימְנוּ שׁוּה
שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי מֵאִיר מְלוּה
הָרִי

וכו.]. ומסתברא דהלכה כ"א דאפילו מנה חסר דינר מקודשת דלא כסיפא מילתא ל

עד א מ״י פ״ה מהל' אִישׁוֹת הֲלֵי כֹחַ סָמֵג עֲשֵׂן מִחַ טוֹשׁ״ע אִה״ע ס״י לֹא סֵעִי ו׃

עה ב מ״י שֶׁס הֲלִי״ג וְהִלֵּכָה כֹחַ סָמֵג שֶׁ טוֹשׁ״ע אִה״ע ס״י כֹחַ סֵעִי ו׃

עו ג מ״י שֶׁס הֲלִי״ח טוֹשׁ״ע שֶׁס סֵעִי ו׃

(א) תוֹם ד"ה הא מני וכו' אם יש צבולין כל"ל ותיבת לו נמחק:

גלגל"ט [גלג"ט]. בלוט.
ייכל"ן [אייכ"ל].
צטורבל.

לא שט. דהיתה אכולה
אשונות בעיניו שיהא
באחרונה שט פרטת.
באלו. נגמר קדושיין בבת
אחת תחך שאמר אכלה
והי שקלה ואכלה דירה
אכלה, ואם יש בכלל שיה
פרטת מקודשת. במלוא.
פירושי שיהו בעיקר. מאי
לאו ביה פלוגי. שהלוח
הזאת ובעד שהמעות
בכין לאו הוציאם אם אמר
לוי התקדש במלוא שיש
לי אצלך אינת מקודשת
ודלא מיט מנהא לידה
שהיו בידה הוציאם
ואתו יכול לחזור בו.
ומור סבר לאו להוציא
ניחית. וכל זמן של
הוציא הלוח, לאו כל מלוא
לחזור בו, א אם קדש
בו האשה ודא, מטיא
לחזור ביה שעתה יכולת
להוציא בתורת שלה.
וריש פירוש
ניחיתן שיהא רשא

הַיְצִיאָה הַבּוֹרְאָה אֶת־
 הַחַיִּים הַעֲמִידָה בְּכֶסֶס
 שְׂהָתָה מִצִּדֵּי תַמְדִּי.
 וּמִסְתַּחֲרֵהָ רִבְחָ׃ אִי־
 שָׁקָה וּמִתְנַחֲמֵהָ בְּכֶסֶס, שָׁקָה
 קִרְקָקֶה בְּכֶסֶס מְלוֹה שְׁהוּא
 לְקִיבִים יֵלֵךְ אוֹ מִשְׁלִי
 וְאֶפְּלוֹ הַמְּהוּלָה בְּעֵין.
 אֲשַׁכְּחָה מִלְּהוֹת דִּקְרִי
 מְלוֹת הַבּוֹרְאָה נִתְּנָה שֶׁ
 נִקְּהָה קִבְּלָה בְּמִלּוֹה אֶת־
 נִקְּהָה כָּלִל וּבְמִסְטַטְטִיל אֵינִי
 מִשְׁפָּרֶעַ עֲלוֹי מִי שְׁפָרֶעַ.
 הַדְרִי׃ וְלֵי חֹכֶם בְּקִינָה
 יִדְעֵי [תִּדְ] קִבְּלָה בְּקִינָה
 וּמִסְטַטְטִיל לְקִבְּלוֹ עֲלֵיהִי
 וְדַעְתּוֹ הֵאָדָּר, וְדַעְתּוֹ הֵאָדָּר
 אִי־יֹחֵן קִבְּלָה מִן תּוֹרַת
 מַעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה קוֹנֵת לִישׁ מַעֲשֵׂה
 הַיְצִיאָה וְהַחֲזִיק לִישׁ מַעֲשֵׂה הַלּוֹאָה,
 הַיְצִיאָה וְהַחֲזִיק לִישׁ מַעֲשֵׂה
 בְּכֶסֶס [כֶּסֶס] אֶת־כִּי מִי־
 כָּלִי הַלּוֹאָה רִבְחָה לְדַאֲחֹר
 שְׁהוֹלֵה אוֹתוֹ מַשְׂמַע, וְדַאֲחֹר
 שְׁהוֹלֵה הֶרְבֵּה אֶת־כִּי
 יִדְעוּן הֵאָדָּר לִישׁ, וְאֶפְּלוֹ שֶׁ
 הֵאָדָּר אֲדַרְבֵּיךְ מִשְׁפָּרֵשׁ
 וְדַאֲמֹר מְרִשִּׁיכָה מִפְּרִשְׁתָּה
 כִּי תַהֲרֹה לֵקֶם מַעֲשֵׂה,
 שָׁקָה הַיְצִיאָה וְהַחֲזִיק לִישׁ מַעֲשֵׂה
 בְּכֶסֶס וְחֹזֵין לֵקֶם מִשְׁדּוֹת
 קִינָה, לֵקֶם לֵקֶם מִשְׁדּוֹת
 מִכְּבֹּסֶת שְׁחָתוּ עֵין בְּקִינָה, בְּמִלְּלִי
 אֲוֹתֵיךְ, דְּבַר אַחֵר, נִזְמֵר
 כִּי כִסְפֵּי אֶת־כִּי מִלְּחָל
 אֲחִרֹת מְדַלְּהָ הֵאָדָּר